

Resumé

Diplomová práce je zaměřena na problematiku střetu zájmů při řízení obchodních korporací a zejména na její úpravu v zákoně o obchodních korporacích. Po rekodifikaci soukromého práva došlo k podrobnější úpravě střetu zájmů v rámci práva společností a v té souvislosti vyvstaly otázky dotýkající se zejména aplikace nových právních norem v praxi. Cílem práce je analýza účinné zákonné úpravy střetu zájmů při řízení obchodních korporací, návrhy řešení některých otázek, které vyvstávají při její interpretaci a aplikaci, zprostředkování některých názorů, které se objevují v odborné literatuře a stanovisko k nim. Cílem bylo také na konkrétních příkladech ukázat možnost nelegislativní úpravy střetu zájmů, zejména v rámci kodexů corporate governance ve kterých je úprava střetu zájmů obsažena.

První kapitola práce je věnována střetu zájmů a jeho možným podobám, protože střet zájmů není jen pojmem vyskytujícím se v právu soukromém, objevuje se také ve veřejném sektoru, kde existuje i samostatný zákon o střetu zájmů. Komplexní analýza problematiky není v rozsahu diplomové práce možná, proto je v první kapitole téma práce zúženo na obecnou úpravu střetu zájmů v právu společností, na ustanovení § 54 a následujících zákona o obchodních korporacích. Druhá kapitola shrnuje některé základní zásady, kterými se při své činnosti musí řídit členové orgánů obchodní korporace i samotní členové korporace. Stručné shrnutí je třeba kvůli dalšímu pokračování práce. Třetí a nejrozsáhlejší kapitola se pak zabývá informační povinností jako klíčovou povinností členů orgánů korporace při střetu zájmů, kde je zároveň řešeno, zda informační povinnost dopadá i na členy korporace. Dále se zabývá možnými dopady porušení pravidel o střetu zájmů, povinností jednat v zájmu obchodní korporace, pozastavením výkonu funkce člena orgánu korporace a zákazem uzavření smlouvy jako novinkami v českém právním řádu se zejména preventivní funkcí. Věnuje se také problematice zajištění a utvrzení dluhu člena orgánu korporace touto korporací, a smlouvami uzavíranými v běžném obchodním styku, na které se některá ustanovení právní úpravy střetu zájmů neaplikují. Poslední čtvrtá kapitola pak uvádí příklady nelegislativní úpravy střetu zájmů, a to na úrovni mezinárodní, národní i na úrovni konkrétních obchodních korporací. V závěru jsou potom zmíněny nejpalčivější výkladové problémy řešené v práci, práce je stručně shrnuta a je zhodnoceno naplnění cílů stanovených v úvodu.